

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vladislav Nicolaescu împotriva Întreprinderii Municipale „Piața Centrală”, intervenient accesoriu Iurie Vasilenco privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiuni disciplinare prin concediere, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 21 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-1513/23
NR. PIGD 2-20040711-01-2ra-05102023)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. – D. Tricolici
Curtea de Apel Chișinău, jud. – V. Sîrbu, D. Dulghieru, N. Budăi

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 martie 2020, Vladislav Nicolaescu, reprezentat de avocatul Igor Brinișter a depus o cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 03 februarie 2021, împotriva ÎM „Piața Centrală”, intervenient accesoriu Iurie Vasilenko, privind anularea ordinului cu privire la aplicarea de sancțiuni disciplinare prin concediere, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică (f. d. 3-6, 108-109, vol. I).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 02 iulie 2019, între reclamant și pârât a fost încheiat contract individual de muncă nr. 44/2019, fiind angajat în funcția de vice director al ÎM „Piața Centrală” începând cu 02 iulie 2019 pentru o perioadă nedeterminată.

3. A afirmat că nu i-a fost eliberată sub semnătură fișa de post, care include atribuțiile de serviciu pentru funcția în care a fost angajat. Potrivit contractului menționat, salariul de funcție al reclamantului a fost stabilit în mărime de 15 000 de lei lunar.

4. În viziunea reclamantului acesta a lucrat calitativ și nu a fost sancționat disciplinar, observații din partea angajatorului nu a avut.

5. A indicat că, în perioada 03 ianuarie 2020 - 17 ianuarie 2020, a fost efectuată o anchetă de serviciu, iar reclamantul în această perioadă s-a aflat în concediu medical.

6. Prin ordinul nr. 15p din 03 februarie 2020 emis de către directorul

interimar Iurie Vasilenko al ÎM „Piața Centrală” a fost dispusă concedierea reclamantului din funcția deținută.

7. La 06 februarie 2020, reclamantul a adresat întreprinderii pârâtei o cerere, prin care a solicitat eliberarea copiei justă a fișei de post, copia justă a tuturor actelor întocmite în legătură cu ancheta de serviciu petrecută în privința sa, copia justă a Regulamentului de funcționare și amplasare a pieței, copia justă a schemei de amplasare a tarabelor (chioșcurilor, etc.), copia justă a proceselor-verbale a ședințelor de lucru a comisiei de anchetă constituită, copia justă a procesului-verbal de refuz din 20 ianuarie 2020, copia justă a Statutului Întreprinderii Municipale „Piața Centrală”, însă nu a primit răspuns la cerere.

8. La 19 februarie 2020, a depus cerere prealabilă de soluționare a litigiului de muncă la sediul pârâtei, însă ultima nu a manifestat nici o reacție la respectiva cerere.

9. Reclamantul a mai relatat că a aflat despre pretinsele motive ale concedierii sale din ordinul de concediere. Pârâta nu a adus la cunoștința reclamantului faptul inițierii anchetei de serviciu în privința lui, fapt care a dus la imposibilitatea participării efective la efectuarea anchetei de serviciu. La fel, nu a fost solicitat de la reclamant explicații referitor la pretinsele abateri constatate de către comisia de anchetă. În concluzie, nu i s-a asigurat posibilitatea de a-și expune motivele și argumentele care să reflecte poziția sa, și nici nu i s-a adus la cunoștință sub semnătură raportul comisiei care a efectuat ancheta de serviciu.

10. Indică că, nu este de acord cu modul de expunere și aprecierea faptelor, concluziilor și sancțiunii propusă de a fi aplicată de Comisia pentru efectuarea anchetei de serviciu și ulterior aplicată de directorul interimar al întreprinderii. Or, pârâta nu a prezentat probe în temeiul cărora și-ar fi întemeiat constatarea atitudinii iresponsabile și de neglijare a atribuțiilor de serviciu. La fel, pârâta nu prezintă probe care se demonstreze lipsa de profesionalism, încălcarea în mod inadmisibil al relațiilor de subordonare față de superiorul său și instituția pe care o reprezintă.

11. Deși în ordinul de concediere se invocă că, Raportul de serviciu prezentat de contabilul-șef, Tatiana Cebotaru la 16 ianuarie 2020, denotă cert prezența unor abateri disciplinare grave comise de către Vladislav

Nicolaescu, fapt ce a acordat temei legal angajatorului de a demara în privința acestuia procedura disciplinară, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, pârâta nu a prezentat și nici nu a făcut referire exactă la care abateri se referă.

12. În raportul privind ancheta de serviciu nu este menționat în baza la care acte s-a constatat faptul că reclamantul este responsabil de îndeplinirea anumitor obligații de serviciu care i se impută. Nu există un ordin (decizie, hotărâre, dispoziție) emis de conducătorul unității, prin care reclamantul să fie desemnat responsabil de executarea anumitor sarcini. Raportul privind rezultatele anchetei de serviciu din 31 ianuarie 2020 nu reprezintă decât poziția subiectivă a unor foști și actuali salariați ai pârâtului.

13. În viziunea reclamantului membrii comisiei au dat dovadă de lipsă de imparțialitate la efectuarea anchetei de serviciu, deoarece au expus doar poziția personală și subiectivă a acestora. Prin urmare, pârâta urmează să repare prejudicial material cauzat reclamantului conform prevederilor art. 90 din Codul muncii, și anume, angajatorul să-i achite salariul pentru perioada lipsei forțate de la locul de lucru, în mărime de 15 000 de lei pe lună, conform clauzei contractuale pct. 3.1. al contractului individual de muncă nr. 44/2019 din 02 iulie 2019 din 03 februarie 2020 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești.

14. Mai indică reclamantul că a suferit psihologic enorm. Or, concedierea ilegală a avut un impact semnificativ asupra stării sănătății lui, fapt confirmat prin raportul medical, recomandările medicului, în contextul acuzelor reclamantului, dereglări de somn tip insomnie, labilitate emoțională, fatigabilitate. Astfel, luând în considerație circumstanțele cauzei, reclamantul apreciază că mărimea prejudiciului moral cauzat este de 105 000 de lei.

15. În drept, reclamantul Vladislav Nicolaescu, și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 89, 90, 208, 210, 329, 330, 353, 354 din Codul muncii, art.38, 39 alin. (7), 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

16. În instanță reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 15p din 03 februarie 2020 cu privire la aplicarea sancțiuni disciplinare, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare ceea ce constituie 45 000 de lei, încasarea

salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă în mărime de 15 000 de lei lunar, începând cu 04 februarie 2020 și până la data pronunțării hotărârii, repararea prejudiciului moral în mărime de 105 000 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

17. Ulterior, prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a solicitat în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea compensației suplimentare, în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare ceea ce constituie 45 000 de lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8 000 de lei, susținând în continuare și pretențiile înaintate inițial prin cererea de chemare în judecată depusă la data de 27 martie 2020 (f. d. 108-109, vol. I).

18. Prin încheierea protocolară din 06 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Iurie Vasilenko (f. d. 135, vol. I).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

19. Prin hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Vladislav Nicolaescu. A fost anulat ordinul nr.15p din 03 februarie 2020 cu privire la aplicarea de sancțiuni disciplinare prin concedierea lui Vladislav Nicolaescu, emis de directorul interimar al ÎM „Piața Centrală”, Iurie Vasilenko. A fost încasată de la ÎM „Piața Centrală” în beneficiul lui Vladislav Nicolaescu suma de 222 750 de lei cu titlu de salariu pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 04 februarie 2020 – 26 mai 2021 cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale. A fost încasată de la ÎM „Piața Centrală” în beneficiul lui Vladislav Nicolaescu suma de 45 000 de lei cu titlu de compensație suplimentară în locul restabilirii la locul de muncă. A fost încasată de la ÎM „Piața Centrală” în beneficiul lui Vladislav Nicolaescu suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 8 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL ȘI RECURS

20. La 09 iunie 2021, ÎM „Piața Centrală”, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 152, vol. I), iar la 01 decembrie 2021, ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii cu privire la restabilire în câmpul muncii (f. d. 162-166, vol. I).

21. La 14 ianuarie 2022, Vladislav Nicolaescu a depus apel incident asupra hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea integrală a încheierii protocolare din 05 octombrie 2021 prin care instanța de fond a respins cererea reclamantului cu privire la restituirea referinței și a probelor anexate la ea, casarea hotărârii în partea reparării prejudiciului moral în sumă de 15.000 lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de încasarea a 105.000 lei cu titlu de prejudiciul moral, cu respingerea apelului declarat de către ÎM „Piața Centrală” ca fiind neîntemeiat (f. d. 175-184, vol. I).

22. Prin decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul incident declarat de Vladislav Nicolaescu, admis apelul declarat de ÎM „Piața Centrală” reprezentat de avocatul Serghei Cebotari. S-a casat hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată (f. d. 223, 224-234, vol. I).

23. Prin decizia din 22 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Vladislav Nicolaescu, reprezentat de avocatul Igor Brinișter. S-a casat decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f. d. 49-58, vol. II).

POZIȚIA CURȚII DE APEL

24. Prin decizia din 21 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de ÎM „Piața Centrală” și apelul incident depus de Vladislav Nicolaescu au fost respinse, ca neîntemeiate. S-a menținut hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a încasat de la ÎM „Piața Centrală” în beneficiul lui Vladislav Nicolaescu cheltuielile de asistență juridică în instanța de apel și instanța de recurs în mărime de 5 000 de lei (f. d. 143, 144-158, vol. II).

25. Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe că, atât din materialele cauzei, dar și din explicațiile părților în cadrul dezbaterilor judiciare, nu s-a constatat faptul că reclamantul Vladislav Nicolaescu mănuieste nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ale întreprinderii, sau că acesta ar avea acces la sistemele informaționale ale angajatorului, sau la cele administrate de angajator, în condiția că a săvârșit anumite acțiuni culpabile, care pot servi temei pentru pierderea încrederii angajatorului, față de salariat.

26. Iar, aplicarea sancțiunii disciplinare conform art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, poate avea loc, numai în cazurile enunțate supra, astfel acțiunile/inacțiunile ale reclamantului constatate de către angajatorul ÎM „Piața Centrală” nu pot fi încadrate în prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) și lit. z) din Codul muncii, întrucât acestea nu sunt aplicabile prezentei cauze, or după cum s-a constatat supra Vladislav Nicolaescu nu deținea astfel de atribuții.

27. În această ordine de idei, corect a stabilit instanța de apel faptul că concedierea vice directorului ÎM „Piața Centrală”, Vladislav Nicolaescu pentru iresponsabilitatea și neglijarea atribuțiilor de serviciu, comportamentul manifestat de către acesta, lipsa de profesionalism, încălcarea în mod inadmisibil al relațiilor de subordonare față de superiorul său și instituția pe care o reprezintă, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) și lit. z) din Codul muncii, este ilegală, și ordinul contestat urmează a fi anulat, dat fiind faptul că circumstanțele invocate în ordinul respectiv nu și-au găsit confirmare.

28. Instanța de apel a reținut faptul că, prima instanță corect a dispus încasarea de la ÎM „Piața Centrală” în beneficiul lui Vladislav Nicolaescu a sumei în mărime de 222 750 de lei, cu titlu de salariu pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 04 februarie 2020 – 26 mai 2021 cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale.

29. Cu privire la cerința reclamantului Vladislav Nicolaescu privind încasarea sumei cu titlu de compensație suplimentară, în locul restabilirii la locul de muncă, instanța de judecată reținând prevederile art. 90 alin. (4) din Codul muncii, corect a admis încasarea de la ÎM „Piața Centrală” a sumei în mărime de 45 000 de lei cu titlu de compensație suplimentară.

30. Reieșind din faptul că ordinul cu privire la concediere a fost anulat, instanța de apel a considerat că la caz sunt întrunite premisele cu privire la repararea prejudiciului moral din contul angajatorului în beneficiul la ÎM „Piața Centrală” în sumă de 15 000 de lei, ceea ce constituie echivalentul unui salariu mediu al reclamantului.

31. Totodată, având în vedere că Vladislav Nicolaescu a fost eliberat din funcția de vice director în cadrul ÎM „Piața Centrală” ilegal, și i s-a îngădit dreptul de a munci, instanța de apel a reținut drept justificată și concluzia primei instanță precum că compensația bănească acordată cu titlu de prejudiciu moral, în sumă de 15 000 de lei pentru suferințele cauzate lui Vladislav Nicolaescu corespunde cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de ultimul, este rezonabilă și proporțională în raport cu criteriile stabilite la caz.

32. Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a considerat că, cheltuielile de asistență juridică pretinse în mărime de 9 000 de lei pentru instanța de apel și instanța de recurs sunt exagerate ca mărime, dar ținând cont de complexitatea cauzei, natura litigiului, aportul avocatului în instanța de apel și instanța de recurs, precum și faptul că cauza dată s-a examinat pe parcursul a 4 ședințe lucrative în instanța de apel (având în vedere repartizarea cauzei la data de 26 octombrie 2021), apelantul ÎM „Piața Centrală” urmează să achite cheltuieli de asistență juridică intimatului Vladislav Nicolaescu în sumă de 5 000 de lei, ceea ce în viziunea instanței de apel este o sumă rezonabilă, reală, necesară și proporțională.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 05 octombrie 2023, ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiate (f. d. 163-169, vol. II).

SOLICITAREA RECURENTULUI

34. În motivarea recursului, a invocat că nu este de acord cu hotărârea primei instanței și decizia instanței de apel, le consideră ilegale și neîntemeiate deoarece concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei. Mai mult, a precizat că instanța de fond și instanța de

apel au încălcat normele de drept material și le-a aplicat eronat, ceea ce în condițiile art.432 din Codul de procedură civilă servește temei de casare a hotărârii și a deciziei recurate. Instanța de judecată a încasat cheltuielile de asistență juridică într-o valoare disproporționată.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

35. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Completul de judecată conchide că recurentul s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost notificată recurentului și reprezentantului recurentului, avocatul Serghei Cebotari, prin intermediul oficiului poștal, la 17 iulie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la actele cauzei (f. d. 159), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

37. La 08 noiembrie 2023, în adresa lui Vladislav Nicolaescu, Iurie Vasilenco a fost expediat copia recursului declarat de ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 182).

38. La 06 decembrie 2023, Vladislav Nicolaescu a depus referință la recursul declarat de ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, menținerea fără modificări a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2023 și a hotărârii instanței de fond (f. d. 183-205, vol. II).

39. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Iurie Vasilenco nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

40. La 19 decembrie 2023, Vladislav Nicolaescu, reprezentat de avocatul Igor Brinișter a depus cerere prin care a solicitat compensarea din contul ÎM „Piața Centrală” în beneficiul său cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 2 500 de lei, pentru asistența juridică acordată intimatului în legătură cu întocmirea referinței la recursul declarat de ÎM „Piața Centrală” (f. d. 206-209, vol. II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

41. Art. 433 alin. (1) lit. (a) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1);

42. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

43. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la data depunerii cererii de recurs), enunțate la pct.42 din prezenta încheiere.

45. Verificând motivele de casare, invocate în recurs de către ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă existența temeiurilor de declarare a recursului ca fiind admisibil, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

47. Potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de către ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

49. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

51. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

52. Cu referire la cererea depusă de Vladislav Nicolaescu, reprezentat de avocatul Igor Brinișter, la 19 decembrie 2023 prin care a solicitat compensarea din contul ÎM „Piața Centrală” în beneficiul său cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 2 500 de lei, pentru asistența juridică acordată intimatului în legătură cu întocmirea referinței la recursul declarat de ÎM „Piața Centrală”, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că legiuitorul nu acordă instanței de recurs, la etapa examinării admisibilității cererii de recurs, dreptul de a soluționa și alte chestiuni, inclusiv cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată. În același timp, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă faptul că Vladislav Nicolaescu nu este lipsit de dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune separată privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezentul proces.

53. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de către ÎM „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, ca fiind inadmisibil.

54. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Întreprinderea Municipală „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari împotriva deciziei din 21 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni